

Leczenie homeopatyczne bielactwa nabytego

Niezwykły lub nieoczekiwany efekt leczenia

Wstęp:

Bielactwo nabyte, znane również jako leukodermia, to autoimmunologiczna choroba skóry, która powoduje utratę melaniny. Bielactwo nabyte nie jest rzadką chorobą, ale jest trudne w leczeniu i ma ogromny wpływ na stan emocjonalny pacjenta.

Opisy przypadków:

Poniżej przedstawiamy serię 14 przypadków bielactwa nabytego, które leczone były homeopatią, stosując indywidualne oraz całościowe podejście do pacjentów i ich objawów. Leki, które zastosowano podczas terapii opierały się na związkach roślinnych, zwierzęcych lub mineralnych. W leczeniu wzięło udział 13 kobiet i jeden mężczyzna, ze średnią wiekiem 29,8 lat, okres obserwacji po leczeniu wynosił około 58 miesięcy. Okres pomiędzy genezą pojawienia się bielactwa nabytego a pierwszą konsultacją w naszej klinice nastąpiła średnio w przeciągu 96 miesięcy.

Leczenie homeopatyczne:

Opieka nad pacjentami miała charakter całościowy i została przeprowadzona indywidualnie, jak opisano to w serii przypadków.

Prezentowane są zdjęcia skóry przed podjęciem leczenia i po jego zakończeniu.

Wnioski:

U 14 pacjentów z bielactwem nabytym leczonych indywidualizowaną terapią homeopatyczną najlepsze wyniki uzyskano w grupie pacjentów leczonych we wczesnych stadiach choroby. Wierzymy, że homeopatia może być skuteczna w we wczesnych stadiach bielactwa nabytego, ale w tym obszarze należy przeprowadzić kontrolne badania kliniczne na szeroką skalę.

Skróty:

APC – komórka prezentująca antygen

CCL5 – ligand chemokiny

CC 5CXCL12 – ligand chemokiny CXC 12

ER – siateczka śródplazmatyczna

IL-1a – interleukina 1 alfa

IL-1 – interleukina 1

ROS- reaktywna zawartość tlenu

TNF α – czynnik martwicy nowotworu alfa

Bielactwo nabyte jest nabytą chorobą autoimmunologiczną, charakteryzującą się depigmentacją skóry[1]. Przyczyną jest tutaj utrata melanocytów, która prowadzi do

odbarwień skóry. Chociaż ogólna częstotliwość występowania bielactwa nabytego jest mniejsza niż 1%, to w niektórych populacjach może sięgać nawet 3% społeczeństwa. Klasycznie bielactwo nabyte zostało podzielone na bielactwo segmentowe i warianty niesegmentowe, w zależności od obszaru zaatakowanej chorobą skóry [2]. Bielactwo nabyte może powodować stres psychiczny, szczególnie u osób o ciemnej karnacji. Ponadto w niektórych częściach świata, na przykład na wiejskich obszarach Indii, bielactwo nabyte uważane jest za piętno społeczne, zwłaszcza gdy występuje u młodych dziewcząt. Bielactwo nabyte to choroba autoimmunologiczna, w której występuje wieloraka odporność.

Bielactwo nabyte to choroba autoimmunologiczna, w której występuje wieloraka odporność organizmu.

Uważa się, że zaangażowane są w to geny odpowiedzi [3]. Badania wykazały, iż bielactwo nabyte może być spowodowane reakcją na stres oksydacyjny, w którym pośredniczą komórki T wraz z udziałem takich mediatorów jak alfa (TNF α), białko odpowiedzialne za szok termiczny Hsp70 (molekularni strażnicy) oraz interleukina 1 alfa (IL-1 α) [4–6]. Degeneracja melanocytów z kolei inicjowana jest przez brak równowagi w produkcji surowców do aktywnych form tlenu (ROS), które powodują szkody wywołane wolnymi rodnikami, niszcząc

melanocyty skóry, co dalej prowadzi do uszkodzeń struktury białek, apoptozy komórek, aktywacji cytokin i uszkodzenia środowiska komórkowego retikulum doplazmatycznego (ER) [4–6]. Nasilenie bielactwa nabytego może być oceniony poprzez pomiar dysmutazy ponadtlenkowej, produktu ubocznego stresu oksydacyjnego, który wzrasta, gdy bielactwo nabyte jest w fazie aktywnej, ale ponownie

ustępuje, gdy zmiany chorobowe stabilizują się [4–6]. Cytokiny i chemokiny, takie jak ligand chemokiny CC 5 (CCL5), CXC chemokiny 12 (CXCL12), interleukina 1 alfa (IL-1 α) i czynnik martwicy nowotworu alfa (TNF α) (odgrywający główną rolę w indukowaniu prezentacji autoantygenów oraz rekrutacji komórek prezentujących antygen (APC), jak również aktywowanych komórek T, odgrywających rolę w niszczeniu melanocytów skóry, wpływając na autoimmunologiczną etiologię bielactwa nabytego [1,7-11].

Obecnie dostępne możliwości leczenia pacjentów z bielactwem mają ograniczoną skuteczność, szczególnie u pacjentów z

bielactwem, występującym w okolicy krzyżowej, które jest odporne na leczenie ze względu na brak w tej okolicy mieszków włosowych, które mogłyby służyć mi jako zbiorniki melanocytów [1,2]. Kryteria oceny odpowiedzi na ww leczenie bielactwa nabytego obejmuje: zahamowanie rozprzestrzeniania się, sprowokowanie skłonności do ponownej pigmentacji skóry oraz poprawa ogólnej jakości życia w trakcie leczenia [1,12–14].

Jednak do tej pory żadne badania terapeutyczne tego nie potwierdziły powyższych kryteriów i konieczne jest przeprowadzenie badań o szerszym zasięgu. [1,12–14]. Przeprowadzono co najmniej jedno badanie, badające skuteczność leczenia bielactwa przy zastosowaniu homeopatii klasycznej [15].

Poniżej przedstawiono serię 14 przypadków bielactwa nabytego, które zostały wyleczone w oparciu na indywidualizowanej terapii homeopatycznej, przy użyciu związków roślinnych, zwierzęcych lub mineralnych (Tabela 1). W serii przypadków było 13 kobiet i jeden mężczyzna, średni wiek pacjentów wynosił 29,8 roku, a średni czas obserwacji po leczeniu wynosił 58 miesięcy. Czas pomiędzy pojawieniem się bielactwa a przeprowadzeniem pierwszej konsultacji w naszej klinice wynosił średnio 96 miesięcy. Leczenie homeopatyczne pacjentów ma charakter holistyczny i jak zaznaczono wyżej miało charakter indywidualny.

Zdjęcia przedstawiają skórę pacjentów przed leczeniem i po jego zakończeniu lub w trakcie jego trwania (ryc. 1–14).

Wszyscy pacjenci byli leczeni zgodnie z prawem homeopatii klasycznej [18,19].

Oceny terapii dokonano w oparciu o indywidualne objawy pacjenta. Początkowo każdy pacjent był szczegółowo oceniany pod kątem psychologicznym, do tych objawów dołączono zmiany, do których doprowadziło schorzenie oraz inne choroby współistniejące, pacjentów poddano leczeniu dopiero po zebraniu wszystkich tych dolegliwości (tab. 1). W większości przypadków, bo aż w 12 na 14 zastosowano więcej niż jeden lek homeopatyczny (tabela 1).

Pacjenci byli pod ścisłą obserwacją przez średni czas, wynoszący 58 miesięcy. Przypadki, które były leczone we wczesnym stadium, wykazały się najszybszym oraz całkowitym wyzdrowieniem.

Jednak w innych przypadkach, w których depigmentacja skóry występowała już od dawna, zmiany, spowodowane przez chorobą były nadal obecne, nawet po zakończeniu leczenia. Inne problemy zdrowotne uległy jednak znacznej poprawie.

Dyskusja

To retrospektywne badanie serii 14 przypadków leczenia bielactwa nabytego wykazało, iż homeopatia może odgrywać ogromną rolę w poprawie stanu pacjentów. Chociaż bielactwo nabyte jest pierwotną chorobą autoimmunologiczną skóry, u pacjentów z tym schorzeniem może wystąpić zajęcie różnych i często wielu naraz obszarów ciała. Poniższe przypadki są przykładem na to, że długotrwałe narażenie na stres psychiczny może przyczyniać się do powstania choroby oraz jej postęp. Oczywiście, predyspozycje genetyczne również mają tu swój wkład.

PRZYPADKI

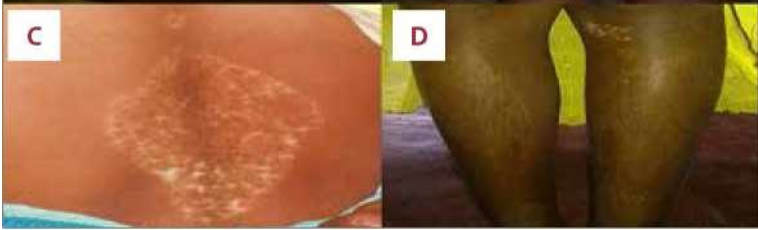
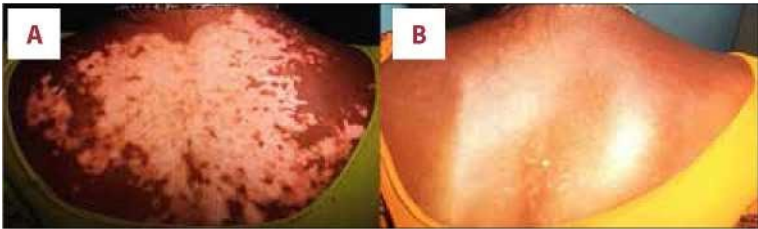
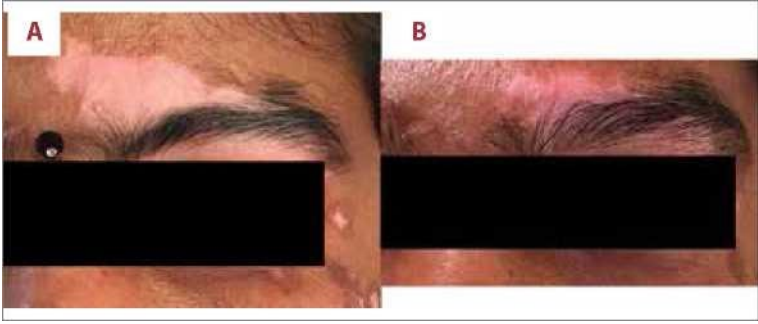
Numer przypadku	Czas od wystąpienia objawów choroby do pierwszej konsultacji homeopatycznej	Pozątkowe objawy	Choroby współistniejące	Zalecane leki homeopatyczne	Wizyta kontrolna
1. Zdjęcia 1A, 1B	2 miesiące	26 letnia kobieta z białą depigmentacją na lewej brwi oraz policzku		Stramonium	2015- 2016 (8 m-cy) kobieta jest nadal pod opieką homeopaty, plamy depigmentacyjne powoli ustępują
2. Zdjęcia 2A, 2 B	3 m-ce	36 letni mężczyzna z rozległymi białymi zmianami na skórze, które bardzo szybko się rozprzestrzeniają, towarzyszy im swędzenie, 3 m-ce przed pojawieniem się bielactwa wystąpiła wysoka gorączka		Phosphorus Psorinum Stramonium	2010-2014 (4 lata) białe plamy odzyskują kolor skóry
3. Zdjęcia 3A,	3 m-ce	28 letnia	Anemia	Phosphor	2009-2016 (7

3 B		kobieta z postępującymi rozległymi zmianami na twarzy i plecach, wczesna miesiączka		Acidum nricum (na bolesne, wrzodziejące odciski)	lat) zmiany pigmentacyjne oraz anemia uległy poprawie
4. Zdjęcia 4A, 4B	18 m-cy	8 letnia dziewczynka ze zmianą depigmentacyjną na lewej nodze		Stramonium Sulphur Natrum muriaticum	2014-2016- 2 lata; plamy depigmentacyjne wróciły do poprzedniego koloru
5. Zdjęcia 5A, 5B	18 m-cy	80 letnia kobieta z postępującymi białymi plamami na twarzy, rękach i kolanach	Niedoczynność tarczycy, astma, reumatyzm, nadciśnienie	Calcarea carbonica, Natrum muriaticum	2008-2010- 2 lata, plamy depigmentacyjne wróciły do poprzedniego koloru, hormony tarczycy unormowały się
6. Zdjęcia 6A, 6B	2 lata	7 letnia dziewczynka ze zmianami spowodowanymi bielactwem na całym ciele, które miały początek z zaognioną skórą, która potem zmieniała kolor na biały, dziadek od strony matki również cierpiał na tą chorobę	Nawracające infekcje układu moczowego	Crotalus horridus Elaps corallines	2014-2016- 2 lata; zarówno stan skóry dziewczynki jak i problemy z pęcherzem uległy wyleczeniu
7. Zdjęcia 7A, 7B	2 lata	24 letnia kobieta z obustronnym bielactwem po obu stronach ciała, stan poprzedził uporczywy ból	Anemia	Ferrum metallicum Belladonna Lycopodium Psorinum	2011-2016, pacjentka nadal pod opieką homeopaty, plamy zniknęły z lewego biodra, z prawego nadal

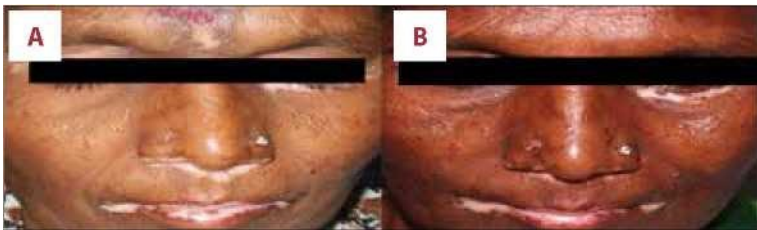
		głowy, trwający kilka dni, który nie reagował na leki przeciwbólowe			znikają, bóle głowy uległy poprawie
8. Zdjęcia 8A, 8B	2 lata	17 letnia dziewczyna z przebarwieniami na twarzy, rozprzetrzeniającymi się powoli, bolesne miesiączki, w danej chwili infekcja układu moczowego, pokrzywka		Veratum album Gelsemium Nux moschata	2009-2010, rok, białe plamy zniknęły z twarzy, miesiączki nie są już tak bardzo bolesne
9. Zdjęcia 9A, 9B	3 lata	7 letnia dziewczynka z białymi, rozległymi zmianami wokół uszu, powiek, ust i na brodzie. Usunięte odciski ze stóp	Katar sienny	Phosphorus Stramonium Lac caninum Mercurius sulphuratus ruber	2007-2016- 9 lat; powolne wycofywanie się bielactwa, pacjentka nadal jest leczona, katar sienny uległ poprawie
10. Zdjęcia 10A, 10B	10 lat	30 letnia kobieta z postępującym bielactwem na całym ciele, 20 lat wcześniej przeszła gruźlicę, brat oraz ciotka ze strony ojca również chorują na bielactwo, 2 siostry chorują na niedoczynność tarczycy	Reumatoidalne zapalenie stawów oraz niedoczynność tarczycy	Tuberculinum Stramonium Carbo veg (wirus opryszczki) Lyssinum	2004-2016- 12 lat, bielactwo powoli się wycofało, Hormony tarczycy ustabilizowały się, reumatyzm ustabilizował się, pacjentka wróciła do pracy
11. Zdjęcia 11A, 11B	10 lat	35 letnia kobieta z objawami bielactwa po	Anemia	Meddorum Ferrum Metallicum Phosphorus	2013-2016, 3 lata, pacjentka nadal leczona, bielactwo

		prawej stronie ciała, powoli rozprzestrzeniające się		Lchesis Ptelea trifoliata	powoli wycofuje się
12. Zdjęcia 12A, 12B	20 lat	24 letnia kobieta z bielactwem powoli rozprzestrzeniającym się na plecach	Bolesne miesiączki	Phosphorus Lac caninum Tuberculinum Ignatia amara	2005-2008- 3 lata, bielactwo wyleczone, bolesne miesiączkowanie uległo poprawie powoli wycofuje się
13. Zdjęcia 13A, 13B	25 lat	50 letnia kobieta ze zmianami na twarzy i uszach, historia bólów głowy		Acidum nitricum	2015-2016- rok, ale nadal pod opieką homeopaty, bielactwo powoli wycofuje się
14. Zdjęcia 14A, 14B	35 lat	46 letnia kobieta z rozległymi przebarwieniami na całym ciele	Niedoczynność tarczycy	Natrum muriaticum Acidum fluoricum Staphysagria Elaps corallinus	2009-2016- 7 lat, nadal pod opieką homeopaty, plamy bielactwa powoli nabierają koloru skóry, funkcje tarczycy w normie

ZDJĘCIA PACJENTÓW W KOLEJNOŚCI OD 1 DO 14, GDZIE A PRZEDSTAWIA STAN PRZED LECZENIEM, B STAN PO LUB W TRAKCIE LECZENIA HOMEOPATYCZNEGO

F
r

mość pacjenta na pewien
ia może być bardziej skuteczna

na wczesnym etapie rozwoju choroby, i w takich przypadkach homeopatia wykazuje większą nawet skuteczność aniżeli medycyna konwencjonalna [18,19]. Zakres działania medycyny homeopatycznej ma na celu wzmocnienie układu odpornościowego poprzez doprowadzenie jego funkcjonowania do swoistej równowagi. W homeopatii wychodzimy z założenia, że jakiegokolwiek zaburzenia działania układu immunologicznego są próbą osiągnięcia przez organizm homeostazy, układ odpornościowy niejako manifestuje takimi objawami to, iż potrzebuje wsparcia, a my jesteśmy w stanie mu to zapewnić [18,19]. Jeżeli w homeopatii dana substancja może powodować u zdrowego człowieka szereg objawów chorobowych, oznacza to, iż u człowieka chorego, z dokładnie takimi samymi objawami, owa substancja doprowadzi do wyzdrowienia.[18,19].

Podstawowa zasada homeopatii głosi: „podobnym lecz podobne” [19]. Jakakolwiek substancja (roślinna, zwierzęca, mineralna) może służyć jako lek homeopatyczny, pod warunkiem, że zostanie odpowiednio przygotowana, czyli zostanie poddana seryjnym rozcieńczeniom oraz wstrząśnięciom (tzw. potencjonowanie). Taki proces powoduje, iż nawet substancje toksyczne dla naszego zdrowia stają się dla nas zupełnie bezpieczne [20]. Koniecznością do uznania skuteczności leków homeopatycznych jest przeprowadzenie tzw. próby lekowej, polegającej na podaniu danego środka zdrowemu człowiekowi w celu uzyskania objawów, które następnie można leczyć za pomocą danego środka u ludzi chorych. Jak już zostało tu wspomniane, główną zasadą w homeopatii jest Similia Similibus Curentur (łac. podobne leczymy podobnym), homeopatia zaś ma tę zaletę, że leczy, biorąc pod uwagę nie tylko skutki chorób, ale też ich przyczyny, nie tłumi choroby, ale dociera do jej korzenia [20]. Leczenie homeopatyczne, jeśli zostanie zastosowane w odpowiednim czasie, przynieść może trwałą poprawę w leczeniu chorób autoimmunologicznych [20]. Z doświadczenia, jakie towarzyszy homeopatom w leczeniu bielactwa nabytego wiemy, że zmiany chorobowe mogą najpierw przestać się rozprzestrzeniać a istniejące już zmiany nie będą ulegały powiększaniu oraz nie pojawią się nowe zmiany. Może oczywiście wystąpić ponowna depigmentacja, a granice zmian wcześniej rozproszone, mogą ponownie wyraźniej się zaznaczyć. Jakość funkcjonowania pacjenta może ulec znacznej poprawie, może również dojść do sytuacji, w której dysfunkcja tarczycy zmniejszy się [21,22].

Te kliniczne odpowiedzi pacjentów z bielactwem nabytym na leczenie homeopatyczne można uznać wręcz za idealne i bardzo pożądane [13]. Jednak dla optymalnego wyniku leczenia, należałoby je rozpocząć na samym niemalże początku choroby. W 14 przedstawionych przypadkach bielactwa nabytego, które poddane zostały leczeniu homeopatycznemu ta zasada została potwierdzona, a zatem, im dłuższy był czas pomiędzy pojawieniem się choroby u pacjenta a pierwszą konsultacją homeopatyczną, tym przypadki okazały się cięższe do wyleczenia.

Przypadki już zaawansowane wymagały znacznie większej ilości remediów. Wyjaśnienie tego zjawiska mogłoby zawrzeć się w stwierdzeniu, iż poziom zdrowia pacjentów, cierpiących na to schorzenie z czasem ulega znacznemu pogorszeniu, a układ odpornościowy potrzebuje znacznie większej i bardziej zaawansowanej stymulacji [23].

Wnioski

U 14 pacjentów z bielactwem nabytym, poddanych zindywidualizowanej terapii homeopatycznej, najlepsze wyniki zanotowano u tych, których poddano leczeniu we wczesnych stadiach choroby. Wierzymy, że homeopatia może być niezwykle skuteczna w podejmowaniu leczenia bielactwa na bardzo wczesnych etapach, jednak aby to potwierdzić, należy przeprowadzić kontrolne badania kliniczne o szerokim zasięgu.

Konflikt interesów nie wystąpił.

Bibliografia:

1. Jain A, Mal J, Mehndiratta V et al: Study of oxidative stress in vitiligo. *Indian J Clin Biochem*, 2010; 26(1): 78–81
2. Taieb A: Intrinsic and extrinsic pathomechanisms in vitiligo. *Pigment Cell Res*, 2000; 13(S8): 41–47
3. Jin Y, Birlea S, Fain P et al: Variant of TYR and autoimmunity susceptibility loci in generalized vitiligo. *New Engl J Med*, 2010; 362(18): 1686–97
4. Alghamdi KM, Khurram H, Taieb A, Ezzedine K: Treatment of generalized vitiligo with anti-TNF- α agents. *J Drugs Dermatol*, 2012; 11(4): 534–39
5. Manga P, Elbuluk N, Orlow SJ: Recent advances in understanding vitiligo. *F1000Research*, 2016; 5: F1000 Faculty Rev-2234
6. Eleftheriadou V, Whitton M, Gawkrödger D et al: Future research into the treatment of vitiligo: where should our priorities lie? Results of the vitiligo priority setting partnership. *Br J Dermatol*, 2011; 164(3): 530–36
7. Maresca V, Roccella M, Roccella F et al: Increased sensitivity to peroxidative agents as a possible pathogenic factor of melanocyte damage in vitiligo. *J Invest Dermatol*, 1997; 109(3): 310–13
8. Rezk A, Kemp D, El-Domyati M et al: Misbalanced CXCL12 and CCL5 chemotactic signals in vitiligo onset and progression. *J Invest Dermatol*, 2017; 137(5): 1126–34

9. Yang L, Wei Y, Sun Y et al: Interferon-gamma inhibits melanogenesis and induces apoptosis in melanocytes: A pivotal role of CD8+ cytotoxic T lymphocytes in vitiligo. *Acta Derm Venereol*, 2015; 95(6): 664–70
10. Xie H, Zhou F, Liu L et al: Vitiligo: How do oxidative stress-induced autoantigens trigger autoimmunity? *J Dermatol Sci*, 2016; 81(1): 3–9
11. Singh M, Shoab Mansuri M, Parasrampur MA, Begum R: Interleukin 1-a: A modulator of melanocyte homeostasis in vitiligo. *Biochem Anal Biochem*, 2016; 5: 2
12. Whitton M, Pinart M, Batchelor J et al: Interventions for vitiligo. *Cochrane Database Syst Rev*, 2015; (2): CD003263
13. Parsad D: A new era of vitiligo research and treatment. *J Cutaneous Aesthetic Surg*, 2013; 6(2): 63–64
14. Alsubait N, Mulekar S, Al Issa A: Failure of non-cultured melanocyte – keratinocyte transplantation in periungual vitiligo: A case report. *J Dermatol Surg*, 2015; 19(2): 123–25
15. Ganguly S, Saha S, Koley M, Mondal R: Homeopathic treatment of vitiligo: An open observational pilot study. *Int J High Dilution Res*, 2013; 12(45): 168–77
16. Swami S, Dasgupta S, Basu S, Swarnakar G: Significant remission of vitiligo by ultradiluted alternative medicines. *Asian Journal of Pharmaceutical Clinical Research*, 2012; 5(2): 33–35
17. Trapp E, Trapp M, Sampogna F et al: Autonomic nervous tone in vitiligo patients – a case-control study. *Acta Derm Venereol*, 2015; 95(2): 169–72
18. Vithoulkas G, Carlino S. The “continuum” of a unified theory of diseases. *Med Sci Monit*, 2010; 16(2): SR7–15
19. Vithoulkas G: The basic principles of homeopathy. *Homeopathy: The Energy Medicine*. 1 st ed. Athens: International Academy of Classical Homeopathy; 2013
20. Vithoulkas G: The science of homeopathy. New York: Grove Press, 1980; 91–92
21. van Geel N, Speeckaert M, Brochez L et al: Clinical profile of generalized vitiligo patients with associated autoimmune/autoinflammatory diseases. *J Eur Acad Dermatol Venereol*, 2013; 28(6): 741–46
22. Xianfeng C, Yuegen J, Zhiyu Y et al: Pediatric patients with vitiligo in Eastern China: Abnormalities in 145 cases based on thyroid function tests and immunological findings. *Med Sci Monit*, 2015; 21: 3216–21

23. Vithoukas G, Woensel E: Levels of health. Alonissos, Greece: International Academy of Classical Homeopathy, 2010

